

Wtorek, 13 marca 2012 r.

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

REZOLUCJE

PARLAMENT EUROPEJSKI

Równość kobiet i mężczyzn w Unii Europejskiej - 2010

P7_TA(2012)0069

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 marca 2012 r. w sprawie równości kobiet i mężczyzn w Unii Europejskiej – 2011 r. (2011/2244 (INI))

(2013/C 251 E/01)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 2 oraz art. 3 ust. 3 akapit drugi Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) i art. 8 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),

- uwzględniając art. 23 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej,

- uwzględniając Konwencję Narodów Zjednoczonych z dnia 18 grudnia 1979 r. w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet (konwencja CEDAW),

- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/36/UE z dnia 5 kwietnia 2011 r. w sprawie zapobiegania handlowi ludźmi i zwalczania tego procederu oraz ochrony ofiar, zastępującą decyzję ramową Rady 2002/629/WSiSW ⁽¹⁾,

- uwzględniając Konwencję ONZ z 1949 r. w sprawie zwalczania handlu ludźmi i eksploatacji prostytutki,

- uwzględniając deklarację pekińską i pekińską platformę działania, przyjęte podczas czwartej Światowej Konferencji w sprawie Kobiet w dniu 15 września 1995 r., oraz późniejsze dokumenty końcowe przyjęte na posiedzeniach specjalnych Organizacji Narodów Zjednoczonych Pekin +5 (2000 r.), Pekin +10 (2005 r.) i Pekin +15 (2010 r.),

⁽¹⁾ Dz.U. L 101 z 15.4.2011, s. 1.

Wtorek, 13 marca 2012 r.

- uwzględniając europejski pakt na rzecz równości płci (2011-2020), przyjęty przez Radę Europejską w marcu 2011 r. ⁽¹⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 5 marca 2010 r. zatytułowany „Zwiększone zaangażowanie na rzecz równości między kobietami i mężczyznami, Karta Kobiet” (COM(2010)0078),
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z dnia 11 lutego 2011 r. zatytułowany „Postępy w dążeniu do równości kobiet i mężczyzn – sprawozdanie roczne za rok 2010” (SEC(2011)0193),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 21 września 2010 r. zatytułowany „Strategia na rzecz równości kobiet i mężczyzn 2010-2015” (COM(2010)0491),
- uwzględniając sprawozdanie Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej na temat homofobii, transfobii i dyskryminacji ze względu na orientację seksualną i tożsamość płciową (2010 r.),
- uwzględniając unijny pakiet w sprawie ofiar, na który składają się komunikaty Komisji z dnia 18 maja 2011 r. zatytułowane „Wzmacnianie praw ofiar w UE” (COM (2011)0274), „Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej normy minimalne w zakresie praw, wsparcia i ochrony ofiar przestępstw” (COM(2011)0275) oraz „Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wzajemnego uznawania środków ochrony w sprawach cywilnych” (COM(2011)0276),
- uwzględniając komunikat Komisji „EUROPA 2020: Strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu” (COM(2010)2020),
- uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 3 października 2008 r. zatytułowane „Realizacja celów barcelońskich w zakresie struktur opieki nad dziećmi do osiągnięcia wieku obowiązku szkolnego” (COM(2008)0638),
- uwzględniając dyrektywę 2004/113/WE wprowadzającą w życie zasadę równego traktowania mężczyzn i kobiet w zakresie dostępu do towarów i usług oraz dostarczania towarów i usług oraz powiązane orzeczenie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 1 marca 2011 r. w sprawie Test-Achats (C-236/09) ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 października 2005 r. w sprawie kobiet i ubóstwa w Unii Europejskiej ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 3 lutego 2009 r. w sprawie niedyskryminacji ze względu na płeć i solidarności między pokoleniami ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 lutego 2010 r. w sprawie równości kobiet i mężczyzn w Unii Europejskiej – rok 2009 ⁽⁵⁾ oraz z dnia 8 marca 2011 r. w sprawie równości kobiet i mężczyzn w Unii Europejskiej – 2010 r. ⁽⁶⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 lipca 2011 r. w sprawie kobiet i kierownictwa przedsiębiorstw ⁽⁷⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 5 kwietnia 2011 r. w sprawie priorytetów oraz zarysu ram nowej polityki UE w dziedzinie walki z przemocą wobec kobiet ⁽⁸⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 marca 2011 r. w sprawie ubóstwa kobiet w Unii Europejskiej ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ Załącznik do konkluzji Rady z dnia 7 marca 2011 r.

⁽²⁾ Dz.U. C 130 z 30.4.2011, s. 4.

⁽³⁾ Dz.U. C 233E z 28.9.2006, s. 130.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 67E z 18.3.2010, s. 31.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 341E z 16.12.2010, s. 35.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0085.

⁽⁷⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0330.

⁽⁸⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0127.

⁽⁹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0086.

Wtorek, 13 marca 2012 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 czerwca 2010 r. na temat aspektu płci w spadku koniunktury i kryzysie finansowym ⁽¹⁾,
 - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia (A7-0041/2012),
- A. mając na uwadze, że równość kobiet i mężczyzn to podstawowa zasada Unii Europejskiej, zapisana w Traktacie o Unii Europejskiej, a także mając na uwadze, że sama Unia postawiła sobie za zadanie uwzględnianie równouprawnienia kobiet i mężczyzn we wszystkich działaniach, mając też na uwadze, że pomimo stopniowych postępów w tym zakresie nadal występuje wiele różnic w traktowaniu kobiet i mężczyzn;
- B. mając na uwadze, że w dobie kryzysu gospodarczego umacnianie pozycji kobiet na rynku pracy oraz ich ekonomicznej niezależności jest nie tylko obowiązkiem moralnym, ale także gospodarczą koniecznością; mając na uwadze, że wymierny cel strategii „Europa 2020” dotyczy zwiększenia poziomu zatrudnienia kobiet i mężczyzn w wieku 20–64 lat do 75%;
- C. mając na uwadze, że przyszła konkurencyjność gospodarcza i dobrobyt Europy w znacznej mierze zależą od jej zdolności pełnego wykorzystywania swoich zasobów pracowniczych, w tym zwiększenia uczestnictwa kobiet w rynku pracy; mając na uwadze, że jednym z priorytetów strategii „Europa 2020” jest dążenie do aktywizacji zawodowej kobiet w celu podwyższenia poziomu zatrudnienia kobiet do 75% do 2020 r.; mając na uwadze, że stosunkowo więcej kobiet niż mężczyzn pracuje w niepełnym wymiarze godzin lub w oparciu o umowy tymczasowe, w związku z czym łatwiej je zwolnić w czasach kryzysu, oraz że istnieje ryzyko, że obecna recesja opóźni postępy w zakresie równości płci lub nawet je cofnie; mając na uwadze, że praca w niepełnym wymiarze godzin – w niektórych przypadkach i przez pewien czas – może mieć pozytywny wpływ na sytuację kobiet i mężczyzn w kontekście godzenia pracy z życiem rodzinnym i prywatnym;
- D. mając na uwadze, że cel równości płci wymaga lepszej reprezentacji politycznej kobiet; mając na uwadze, że reprezentacja kobiet w podejmowaniu decyzji politycznych w ostatnich latach nie utrzymała linearnego wzrostu, a udział obu płci w parlamentach państw członkowskich UE pozostał niezmienny i wynosi 24% w przypadku kobiet i 76% w przypadku mężczyzn, a odsetek kobiet posłów w parlamencie w niektórych państwach członkowskich nie przekracza 15%; przy czym kobiety stanowią jedynie 23% wszystkich ministrów; mając na uwadze, że liczba wiceprzewodniczących Parlamentu Europejskiego płci żeńskiej zmalała w drugiej połowie kadencji parlamentarnej 2009–2014;
- E. mając na uwadze, że początkowo kryzys gospodarczy dotknął głównie zatrudnienia mężczyzn, jednak cięcia w wydatkach publicznych będą miały prawdopodobnie nieproporcjonalny wpływ na zatrudnienie i różnice w płacach kobiet, ponieważ w sektorze publicznym pracuje dużo więcej kobiet niż mężczyzn; mając na uwadze, że do najważniejszych sektorów, w których przeważają kobiety, zalicza się sektor zdrowia, edukację i opiekę socjalną; mając na uwadze, że istotne jest, by zwracać uwagę nie tylko na poziom zatrudnienia, ale i na równe warunki zatrudnienia i jego jakość, w tym możliwości rozwoju zawodowego oraz płace;
- F. mając na uwadze, że przemoc wobec kobiet – w tym przemoc psychiczna – jest główną przeszkodą na drodze do równości kobiet i mężczyzn, jest naruszeniem podstawowych praw kobiet oraz pozostaje jednym z najbardziej rozpowszechnionych naruszeń praw człowieka w UE, mimo starań podejmowanych przez polityków, by jej przeciwdziałać; mając na uwadze, że recesja gospodarcza stwarza warunki sprzyjające nasilaniu się przemocy w związkach, a środki oszczędnościowe w sektorze usług wsparcia stawiają kobiety będące ofiarami przemocy w jeszcze gorszej sytuacji niż dotychczas;
- G. mając na uwadze, że ekonomiści i demografowie (Bank Światowy, OECD, MFW) stosują modele ekonomiczne i matematyczne w celu podkreślenia ekonomicznej wartości pracy w gospodarstwie domowym – wykonywanej głównie przez kobiety – oraz że wkład kobiet w PKB byłby wyższy, gdyby uwzględniona została nieodpłatna praca, co świadczy o istnieniu dyskryminacji pracy kobiet;
- H. mając na uwadze, że cięcia budżetowe w zakresie usług społecznych, takich jak opieka nad dziećmi, jeszcze bardziej osłabiają pozycję kobiet na rynku pracy;
- I. mając na uwadze, że dostęp do usług opieki nad dziećmi, osobami starszymi i osobami niesamodzielnymi ma zasadnicze znaczenie dla osiągnięcia równego udziału kobiet i mężczyzn w rynku pracy, edukacji i szkoleniach; mając na uwadze, że opiekunowie pracujący w domu nadal są dyskryminowani, gdyż ich lata pracy nie są uwzględniane przy obliczaniu emerytur i uprawnień;

⁽¹⁾ Dz.U. C 236E z 12.8.2011, s. 79.

Wtorek, 13 marca 2012 r.

- J. mając na uwadze, że rok 2012 jest Europejskim Rokiem Aktywności Osób Starszych i Solidarności Międzypokoleniowej oraz że należy podkreślać, że więcej starszych kobiet niż mężczyzn żyje w jednoosobowych gospodarstwach domowych, co wynika z dłuższego średniego trwania życia kobiet;
- K. mając na uwadze, że w październiku 2011 r. Parlament Europejski przyjął swoje stanowisko w sprawie wniosku dotyczącego nowej dyrektywy o urlopie macierzyńskim wydłużającej pełnopłatny urlop macierzyński do 20 tygodni oraz ustanawiającej płatny urlop ojcowski w wymiarze co najmniej 2 tygodni;
- L. mając na uwadze, że kryzys bankowy poważnie ograniczył dostęp do kapitału, a problem ten prawdopodobnie dotknie nieproporcjonalnie kobiety prowadzące działalność gospodarczą, ponieważ kobiety coraz częściej pracują na własny rachunek, aby lepiej pogodzić życie zawodowe z rodzinnym;
- M. mając na uwadze, że gromadzenie i analizowanie danych podzielonych według płci mają nadrzędne znaczenie dla osiągnięcia równości kobiet i mężczyzn w Unii Europejskiej;
- N. mając na uwadze, że postęp w osiąganiu równości płci jest wyjątkowo powolny, zwłaszcza jeśli chodzi o równość gospodarczą; mając na uwadze, że liderzy polityczni muszą zrobić więcej niż tylko składać głośne deklaracje, wręcz potraktować tę kwestię priorytetowo w swoich strategiach gospodarczych;
- O. mając na uwadze, że zróżnicowanie wynagrodzenia kobiet i mężczyzn nadal jest bardzo wysokie (w niektórych przypadkach przekracza 25%) oraz że pomimo wysiłków i poczynionych postępów zróżnicowanie wynagrodzenia nie zmniejsza się, a raczej stoi w miejscu;
- P. mając na uwadze, że poziom zatrudnienia jest niższy na obszarach wiejskich, a ponadto duża liczba kobiet nie jest oficjalnie obecna na rynku pracy i, w związku z tym, nie są one zarejestrowane jako bezrobotne bądź nie są uwzględniane w statystykach dotyczących bezrobocia, co wiedze do konkretnych problemów finansowych i prawnych związanych z uprawnieniami do urlopu macierzyńskiego i chorobowego, nabyciem prawa do świadczeń emerytalnych oraz dostępem do zabezpieczenia społecznego, a także problemów w przypadku rozwodu; mając na uwadze, że na obszarach wiejskich sytuacja jest gorsza z powodu braku szans na zdobycie wysokiej jakości zatrudnienia;
- Q. mając na uwadze, że średnio 3 z 10 gospodarstw domowych w Unii Europejskiej to gospodarstwa jednoosobowe, zaś większość z nich to samotne kobiety, zwłaszcza kobiety starsze, oraz że procent ten wzrasta; mając na uwadze, że te gospodarstwa domowe są w trudniejszej sytuacji i są bardziej narażone na ubóstwo, zwłaszcza w dobie trudności gospodarczych; mając na uwadze, że jednoosobowe gospodarstwa domowe bądź gospodarstwa utrzymujące się z dochodów jednej osoby są w większości państw członkowskich traktowane niekorzystnie, w ujęciu zarówno względnym, jak i bezwzględnym, w odniesieniu do opodatkowania, ubezpieczenia społecznego, kwestii mieszkaniowych, opieki zdrowotnej, ubezpieczenia i emerytur; mając na uwadze, że strategie w ramach polityki publicznej nie powinny karać osób, które – dobrowolnie lub nie – żyją same;
- R. mając na uwadze, że zdrowie seksualne i reprodukcyjne kobiet i związane z nim prawa są prawami człowieka oraz że należy je zagwarantować wszystkim kobietom, niezależnie od ich statusu społecznego, wieku, orientacji seksualnej lub pochodzenia etnicznego;
- S. mając na uwadze, że wiele kobiet, na przykład kobiety niepełnosprawne, kobiety opiekujące się dziećmi, osobami starszymi i niepełnosprawnymi, członkinie mniejszości etnicznych, w szczególności kobiety romskie, a także imigrantki, doświadczają wielokrotnej dyskryminacji z wielu przyczyn jednocześnie i są bardziej narażone na wykluczenie społeczne, ubóstwo i skrajne łamanie praw człowieka;
- T. mając na uwadze, że rodziny w Unii Europejskiej są zróżnicowane i składają się z rodziców będących w związku małżeńskim, w związku partnerskim oraz niebędących w związku małżeńskim, rodziców różnej i tej samej płci, rodziców samotnie wychowujących dziecko oraz przybranych rodziców, którzy zasługują na jednolitą ochronę zarówno w ramach prawa krajowego, jak i prawa Unii Europejskiej;
- U. mając na uwadze, że orzeczenie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawie *Test Achats* wskazuje na potrzebę uwzględnienia w prawodawstwie dotyczącym równości płci dokładnych, jasnych i jednoznacznych przepisów;
- V. mając na uwadze, że różnice w traktowaniu kobiet i mężczyzn są mniejsze przed założeniem rodziny i zwiększają się w miarę łączenia się w pary; mając na uwadze, że spadek aktywności zawodowej kobiety występuje w momencie, gdy rodzi ona pierwsze dziecko, oraz że na początkowych etapach życia dziecka szanse kobiet na rynku pracy są małe w związku z opieką nad dzieckiem, która później przechodzi w opiekę nad osobami starszymi, co często prowadzi do ubóstwa pracujących;

Wtorek, 13 marca 2012 r.

- W. mając na uwadze, że działania na rzecz kobiet okazały się kluczowe dla ich pełnego włączenia w rynek pracy oraz ogólnie w społeczeństwo;
- X. mając na uwadze, że kobiety mieszkające na obszarach wiejskich są bardziej dyskryminowane i borykają się z większą liczbą stereotypów płci niż kobiety mieszkające na obszarach miejskich oraz że wskaźnik bezrobocia wśród kobiet na obszarach wiejskich jest znacznie wyższy od wskaźnika bezrobocia wśród kobiet w miastach;
- Y. mając na uwadze, że ofiarami handlu ludźmi są najczęściej kobiety i dziewczęta;

Równa niezależność ekonomiczna

1. wzywa państwa członkowskie do zadbania o to, by ich przepisy prawne dotyczące małżeństw, rozwodów i majątku wspólnego nie stanowiły bezpośrednio lub pośrednio finansowej pułapki dla małżonków, zwłaszcza dla kobiet, oraz do dopilnowania, by pary dążące do związku małżeńskiego były w pełni świadome prawnych i finansowych konsekwencji małżeństwa i rozwodu i poinformowane o nich w odpowiednim czasie;
2. wzywa państwa członkowskie do inwestowania w przystępne cenowo i oferujące usługi na wysokim poziomie obiekty świadczące usługi opieki nad dziećmi, chorymi, niepełnosprawnymi, osobami starszymi i innymi osobami pozostającymi na utrzymaniu, gwarantując ich elastyczne godziny otwarcia i dostępność, aby dla jak największej liczby osób możliwe było godzenie życia zawodowego z prywatnym; wzywa Komisję i państwa członkowskie do zapewnienia uznania pracy kobiet i mężczyzn opiekujących się dziećmi lub osobami starszymi poprzez przyznanie im indywidualnych praw w odniesieniu do zabezpieczenia społecznego i emerytalnego; zachęca partnerów społecznych do zaproponowania konkretnych inicjatyw dotyczących poświadczania umiejętności nabytych w trakcie urlopu opiekuńczego;
3. wzywa państwa członkowskie do dążenia w kierunku ustanowienia zindywidualizowanych systemów zabezpieczenia społecznego w celu zwiększenia autonomii kobiet i ich pozycji w społeczeństwie;
4. podkreśla znaczenie opracowania prawnego pojęcia współwłasności, które pozwoli na pełne poszanowanie praw kobiet w sektorze rolnym, stosowną ochronę w zakresie zabezpieczenia społecznego oraz uznanie pracy kobiet, a także konieczność zmiany rozporządzenia o Europejskim Funduszu Rolnym na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW), dzięki której można będzie, tak jak ma to miejsce w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego (EFS), podejmować działania na rzecz kobiet w przyszłym okresie programowania na lata 2014-2020, mając świadomość, że we wcześniejszych okresach było to możliwe, a w obecnym nie jest, oraz że wywierają one korzystny wpływ na zatrudnienie wśród kobiet na obszarach wiejskich;
5. zwraca się do Komisji i państw członkowskich o opracowanie wniosków dotyczących wzajemnego uznawania związków cywilnych i rodzin osób tej samej płci w całej Europie między państwami, które przyjęły już odpowiednie ustawodawstwo, tak aby zapewnić równe traktowanie względem pracy, swobodnego przepływu, opodatkowania i ubezpieczenia społecznego, chroniąc dochody rodzin i dzieci;
6. z zadowoleniem przyjmuje przyjęcie dyrektywy 2010/41/UE w sprawie stosowania zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn prowadzących działalność na własny rachunek oraz wzywa państwa członkowskie do zapewnienia jej pełnego wdrożenia w wymaganym czasie;
7. ubolewa w związku z wdrożeniem przez niektóre państwa członkowskie restrykcyjnych definicji „rodziny” w celu odmowy ochrony prawnej parom osób tej samej płci i ich dzieciom; przypomina, że prawo UE stosuje się bez dyskryminacji ze względu na płeć lub orientację seksualną, zgodnie z Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej;
8. podkreśla, że konsolidacja fiskalna nieuwzględniająca równości płci może doprowadzić do nasilenia segregacji płciowej na rynku pracy, coraz częstszej pracy kobiet w niepewnych warunkach, zwiększenia różnicowania wynagrodzenia ze względu na płeć i feminizacji ubóstwa oraz utrudnienia godzenia obowiązków opiekuńczych z pracą;
9. wzywa Radę do podzielenia stanowiska Parlamentu Europejskiego dotyczącego zmiany dyrektywy o urlopie macierzyńskim, w szczególności w odniesieniu do wynagrodzenia kobiet, które niedawno urodziły dziecko, w celu zapewnienia kobietom dalszej niezależności ekonomicznej w tym okresie;
10. wzywa państwa członkowskie do aktywnego promowania i ścisłego monitorowania wdrożenia osiągniętego przez partnerów społecznych porozumienia ramowego w sprawie urlopu rodzicielskiego, w szczególności w odniesieniu do okresu urlopu niepodlegającego przeniesieniu, oraz do zapewnienia usunięcia wszelkich przeszkód utrudniających podniesienie wskaźnika korzystania przez mężczyzn z urlopu ojcowskiego;

Wtorek, 13 marca 2012 r.

11. podkreśla, że dochód kobiet i ich praca za wynagrodzeniem mają kluczowe znaczenie dla ich niezależności ekonomicznej oraz dla zwiększania równości kobiet i mężczyzn w całym społeczeństwie;
12. wzywa państwa członkowskie i partnerów społecznych do zachęcania zwłaszcza kobiet do udziału w szkoleniach i kształceniu zawodowym w zakresie „zielonych miejsc pracy”, które Komisja UE uznaje za „kluczowy segment rozwoju” europejskiego rynku pracy;
13. wzywa Komisję i państwa członkowskie do analizy i likwidacji ograniczeń dotyczących wejścia (powrotu) na rynek pracy oraz samozatrudnienia kobiet romskich, a ponadto do nadania odpowiedniego znaczenia roli kobiet we wzmacnianiu pozycji gospodarczej zmarginalizowanych Romów i zakładaniu działalności gospodarczej;
14. wzywa do podjęcia działań na szczeblu krajowym oraz europejskim na rzecz wspierania przedsiębiorczości kobiet poprzez stworzenie usług szkoleń i rozwoju zawodowego oraz poradnictwa prawnego, a także ułatwienie dostępu do finansowania publicznego i prywatnego;
15. wzywa Komisję i państwa członkowskie do oceny wpływu aspektu płci na kryzys gospodarczy i finansowy poprzez przeprowadzanie ocen wpływu w aspekcie płci oraz późniejsze sporządzanie budżetu z uwzględnieniem aspektu płci;
16. wzywa państwa członkowskie do inwestowania obecnych środków funduszy strukturalnych przewidzianych na lata 2007–2013 w rozwój usług opiekuńczych w celu umożliwienia kobietom i mężczyznom godzenia życia zawodowego z prywatnym;

Równa płaca za tę samą pracę i pracę o równej wartości

17. odnotowuje, że pomimo niezliczonych kampanii, celów i działań przygotowanych w ostatnich latach zróżnicowanie wynagrodzenia ze względu na płeć pozostaje uporczywie ogromne, ponieważ kobiety w UE zarabiają średnio 17,5% mniej niż mężczyźni, a w ostatnich kilku latach zróżnicowanie to zmniejszyło się tylko w niewielkim stopniu; wzywa państwa członkowskie do podwojenia wysiłków na rzecz wykorzystania europejskich środków, aby przeciwdziałać temu zróżnicowaniu;
18. wzywa instytucje europejskie, państwa członkowskie i partnerów społecznych do opracowania wielowymiarowych strategii uwzględniających utrzymujące się zróżnicowanie wynagrodzenia ze względu na płeć, w tym europejski cel równości wynagrodzeń polegający na zmniejszeniu zróżnicowania wynagrodzenia we wszystkich państwach członkowskich o 10%, by zapewnić równą płacę dla kobiet i mężczyzn za taką samą pracę, a także z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Komisji Europejskiej polegającą na ogłoszeniu Europejskiego Dnia Równej Płacy; ubolewa, że Komisja nie przedłożyła żadnego wniosku ustawodawczego od czasu przyjęcia rezolucji Parlamentu Europejskiego z dnia 18 listopada 2008 r. zawierającej zalecenia dla Komisji;
19. wzywa Komisję i państwa członkowskie do podjęcia odpowiednich środków zmniejszających zróżnicowanie świadczeń emerytalnych ze względu na płeć będące bezpośrednią konsekwencją zróżnicowania wynagrodzenia ze względu na płeć oraz do przeprowadzenia oceny wpływu nowych planów emerytalnych na kobiety w różnych grupach, mając na uwadze szczególnie kobiety zatrudnione w niepełnym wymiarze godzin oraz na podstawie nietypowych umów;
20. wzywa państwa członkowskie do podjęcia skoncentrowanych działań na rzecz zapewnienia lepszego i bardziej sprawiedliwego statusu finansowego pracownikom sektora socjalnego; stoi na stanowisku, że warunki zatrudnienia w sektorze oświaty i opieki powinny być takie same, jak w przypadku zatrudnienia w innych sektorach, oraz że nie wolno dopuścić do niekorzystnych konsekwencji finansowych wynikających z tego, że kobiety i mężczyźni podejmują pracę w sektorze socjalnym;
21. wyraża zaniepokojenie tym, że kryzys gospodarczy i cięcia budżetowe nasiliły problem, ponieważ kobiety ucierpią w nieproporcjonalnym stopniu, oraz wzywa rządy państw członkowskich i partnerów społecznych do opracowania planu działania i konkretnych, ambitnych celów;
22. wzywa państwa członkowskie do lepszego wykorzystywania umiejętności wysoko wykwalifikowanych imigrantek oraz do zapewnienia dostępu do kształcenia i szkolenia, w tym do kursów językowych, w celu uniknięcia obniżania kwalifikacji, zapewnienia równych szans zatrudnienia oraz wsparcia integracji imigrantów; wzywa państwa członkowskie do zwrócenia uwagi na przyjęcie środków na rzecz imigrantek oraz zachęca do konsultowania się z organizacjami pozarządowymi i organizacjami zrzeszającymi imigrantki w sprawie strategii politycznych i działań ukierunkowanych na ich włączenie społeczne;
23. wyraża zaniepokojenie z powodu przepisów w niektórych państwach członkowskich, które nie zakazują wyraźnie wręczania pracodawcom podpisanych wcześniej wypowiedzeń podczas rekrutacji kobiet, która to praktyka pozwala na obchodzenie przepisów dotyczących macierzyństwa;

Wtorek, 13 marca 2012 r.

Równość w procesach decyzyjnych

24. uważa, że aktywny udział kobiet w europejskim rynku pracy i ich pełna integracja na tym rynku są dobre nie tylko dla działalności gospodarczej, ale również korzystne dla całej gospodarki i całego społeczeństwa, oraz stanowią kwestię dotyczącą praw podstawowych i demokracji: kobiety stanowią 60% nowych absolwentów uczelni wyższych, ale są nadal niedostatecznie reprezentowane na stanowiskach kierowniczych;

25. ubolewa, że projekty wychodzenia z kryzysu gospodarczego nadal koncentrują się głównie na dziedzinach zatrudnienia zdominowanych przez mężczyzn; wzywa państwa członkowskie i Komisję do zajęcia się równością płci w sposób spójny podczas wdrażania strategii „UE 2020” oraz krajowych programów reform, a także do usunięcia przeszkód utrudniających kobietom udział w rynku pracy oraz do priorytetowego traktowania usunięcia przeszkód utrudniających kobietom udział w rynku pracy, ze szczególnym uwzględnieniem kobiet niepełnosprawnych, imigrantek i kobiet należących do mniejszości etnicznych, kobiet w wieku 54–65 lat oraz kobiet romskich; zwraca uwagę, że kobiety i mężczyźni muszą mieć dostęp do elastycznych form zatrudnienia, w tym telepracy, by sprawnie godzić życie zawodowe z rodzinnym i uzyskać niezależność finansową; zauważa, że kobiety są niewystarczająco reprezentowane w sektorach o potencjale rozwoju, takich jak sektor energii odnawialnej i miejsc pracy intensywnie wykorzystujących naukę i technologię, w związku z czym zachęca Radę, Komisję i państwa członkowskie do sporządzania polityk tworzenia miejsc pracy uwzględniających zrównoważoną reprezentację mężczyzn i kobiet w tych nowych sektorach;

26. apeluje o wspieranie inicjatyw i kampanii przełamujących stereotypy odnoszące się do małej efektywności kobiet w pracy oraz nieumiejętności zarządzania; nawołuje do wspierania kobiet na ścieżce rozwoju zawodowego oraz w ich dążeniach do stanowisk kierowniczych;

27. ubolewa nad brakiem postępów w zakresie zwiększania liczby kobiet w zarządach firm, co wykazało sprawozdanie Komisji Europejskiej za 2012 r. w sprawie kobiet na stanowiskach kierowniczych w sektorze gospodarczym; odnotowuje, że w UE średnio jedynie 13% kadry kierowniczej głównych spółek giełdowych stanowią kobiety, zaś funkcje prezesa pełni jedynie 3% kobiet;

28. wzywa Komisję do jak najszybszego przedstawienia pełnego obrazu sytuacji dotyczącej udziału kobiet we wszystkich typach przedsiębiorstw w Unii Europejskiej oraz zarówno obowiązkowych, jak i nieobowiązkowych środków mających na celu zwiększenie tego udziału, podejmowanych przez sektor gospodarczy i przyjętych ostatnio przez państwa członkowskie; zauważa, że zgodnie ze sprawozdaniem Komisji w sprawie kobiet na stanowiskach kierowniczych w sektorze gospodarczym przedsiębiorstwa i państwa członkowskie nie podejmują odpowiednich kroków; przychylnie odnosi się do zapowiedzianych konsultacji w sprawie poprawy równowagi płci na stanowiskach kierowniczych w sektorze gospodarczym; jest jednak rozczarowany tym, że Komisja powstrzymuje się od podjęcia natychmiastowych kroków prawnych, do których sama zobowiązała się w przypadku nieosiągnięcia wyznaczonych celów; uważa, że mizerne postępy poczynione w 2011 r. zasługują na konkretniejsze działania niż tylko konsultacje; ponownie wzywa, zatem, jak w roku 2011, do przedstawienia do roku 2012 projektów aktów ustawodawczych, w tym przewidujących parytety płci, mających na celu zwiększenie udziału kobiet w kierowniczych organach przedsiębiorstw do 30% do roku 2015 oraz do 40% do roku 2020, uwzględniając kompetencje państw członkowskich oraz ich szczególne cechy gospodarcze, strukturalne (rozmiar przedsiębiorstw), prawne i regionalne;

29. podkreśla konieczność podjęcia przez państwa członkowskie działań, zwłaszcza w drodze rozwiązań legislacyjnych, na rzecz ustanowienia wiążących celów gwarantujących równowagę pomiędzy kobietami i mężczyznami na stanowiskach decyzyjnych w sektorze biznesu, administracji publicznej i w organach politycznych; odnosi się do udanych przykładów Norwegii, Hiszpanii, Niemiec, Włoch i Francji;

30. przypomina, że wybory europejskie, które mają się odbyć w 2014 r. i po których nastąpi wybór nowych członków Komisji oraz kandydatów na najwyższe stanowiska administracyjne w instytucjach europejskich, stanowią szansę na zrobienie kroku w kierunku parytetu na szczeblu UE;

31. wzywa państwa członkowskie do popierania parytetu płci poprzez proponowanie kobiety i mężczyzny na stanowisko komisarza; wzywa mianowanego przewodniczącego Komisji do dążenia do osiągnięcia parytetu płci przy formowaniu Komisji; wzywa obecnie urzędującą Komisję do publicznego poparcia tej procedury;

32. wskazuje na pozytywne skutki, jakie ma zastosowanie parytetu płciowego w wyborach dla reprezentowania kobiet; z zadowoleniem przyjmuje wprowadzenie systemów parytetowych i kwot wyborczych w podziale na płeć do porządku prawnego Francji, Hiszpanii, Belgii, Słowenii, Portugalii i Polski; wzywa państwa członkowskie, w których panuje wyjątkowo niski stopień reprezentacji kobiet w zgromadzeniach politycznych, do rozpatrzenia wprowadzenia równorzędnych środków;

Wtorek, 13 marca 2012 r.

33. z zadowoleniem przyjmuje znaczący wzrost liczby kobiet pełniących funkcję przewodniczących komisji parlamentarnych oraz liczby posłanek do PE podczas kadencji 2009–2014, lecz wyraża ubolewanie w związku ze spadkiem liczby kobiet pełniących funkcję wiceprzewodniczących PE w drugiej połowie kadencji; w związku z tym proponuje środki gwarantujące pełną równowagę płci na stanowisku wiceprzewodniczącego;

34. wzywa państwa członkowskie do promowania przedsiębiorczości kobiet oraz do zapewnienia im wsparcia finansowego, poradnictwa zawodowego i szkoleń w celu zachęcania ich do zakładania własnych firm;

Godność, integralność i eliminacja przemocy uwarunkowanej płcią

35. wzywa Komisję do uwzględnienia przemocy i nękania związanych z homofobią i transfobią w swoich programach działania przeciwko przemocy uwarunkowanej płcią;

36. z zadowoleniem przyjmuje wysiłki podejmowane na szczeblu Wspólnoty, jak i na szczeblu krajowym, przeciwko przemocy wobec kobiet, mężczyzn i dzieci, takie jak europejski nakaz ochrony, dyrektywa w sprawie zapobiegania handlowi ludźmi i zwalczania tego procederu oraz ochrony ofiar, a także pakiet legislacyjny zmierzający do wzmocnienia praw ofiar w UE; podkreśla jednak, że problem ten wciąż pozostaje w dużej mierze nierozwiązany; wzywa Komisję i państwa członkowskie do przyjęcia i wdrożenia polityk zwalczających wszelkie formy dyskryminacji wobec kobiet, w tym wszystkie rodzaje nadużyć seksualnych, psychicznych i psychologicznych, przemoc domową oraz molestowanie, i podkreśla konieczność włączenia do unijnej polityki zewnętrznej i polityki współpracy na rzecz rozwoju kwestii walki z przemocą uwarunkowaną płcią; podkreśla potrzebę ustalenia faktycznego zakresu problemu przemocy uwarunkowanej płcią w UE; odnotowuje, jak ważne prace wykona w tym obszarze europejskie obserwatorium ds. przemocy uwarunkowanej płcią i dlatego wzywa do tego, by obserwatorium zaczęło jak najszybciej działać;

37. ponownie przypomina, jak potrzebne jest przedstawienie przez Komisję ogólnounijnej strategii na rzecz walki z przemocą wobec kobiet, zawierającej instrument prawa karnego zwalczający przemoc uwarunkowaną płcią, czego Parlament domagał się w szeregu swoich rezolucji; wzywa Komisję Europejską do ogłoszenia roku 2015 Europejskim Rokiem Walki z Przemocą Wobec Kobiet;

38. zachęca państwa członkowskie do tworzenia programów informacyjnych dotyczących molestowania w miejscu pracy i mobbingu, tak aby kobiety, które doświadczają tych zjawisk, mogły im się skutecznie przeciwstawiać;

39. przemoc domową rozumie jako przemoc obejmującą wykorzystywanie seksualne, fizyczne i psychiczne; wskazuje, że przemoc uwarunkowana płcią powoduje co roku wiele ofiar śmiertelnych w UE; wzywa w związku z tym do podjęcia odpowiednich środków, by przemoc domowa była traktowana jako kwestia bezpieczeństwa publicznego a nie prywatna sprawa domowa oraz jako naruszenie praw podstawowych, poprzez zapewnienie między innymi dostępu do sposobów zapobiegania oraz ochrony i pomocy prawnej, również w odniesieniu do nękania;

40. wyraża zadowolenie w związku z niedawnym przyjęciem dyrektywy w sprawie europejskiego nakazu ochrony, której celem jest ochrona ofiar między innymi przemocy uwarunkowanej płcią, oraz zachęca państwa członkowskie do jej szybkiej transpozycji do prawa krajowego w celu umożliwienia właściwego funkcjonowania europejskiego nakazu ochrony;

41. odnotowuje w tym kontekście unijny pakiet w sprawie ofiar; wzywa państwa członkowskie do uwzględnienia w tym pakiecie szczególnych działań i środków zwalczających wszelkie formy przemocy wobec kobiet, w tym przemoc domową, przemoc seksualną, molestowanie, tak zwane zabójstwa honorowe, okaleczanie żeńskich narządów płciowych, przymusowe małżeństwa i inne formy przemocy i naruszania praw jednostki;

42. apeluje do państw członkowskich o wprowadzanie programów resocjalizacyjnych i psychologicznych dla sprawców przemocy fizycznej, dzięki którym zmniejszyłby się odsetek jej stosowania; zwraca również uwagę na wzrost agresji wśród dziewcząt;

43. wzywa Komisję do wywiązania się ze swojego zobowiązania dotyczącego uwzględnienia równouprawnienia kobiet i mężczyzn w ramach wspólnego europejskiego systemu azylowego;

44. podkreśla, że państwa członkowskie oraz władze regionalne i lokalne powinny przyjmować środki, przy użyciu takich instrumentów jak EFS czy program PROGRESS, aby pomóc kobietom, które padły ofiarą przemocy, powrócić na rynek pracy;

Wtorek, 13 marca 2012 r.

45. wskazuje, że wzmocnienie niezależności społecznej i ekonomicznej oraz autonomia w zakresie zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego, a także swoboda w zakresie wyboru partnera są warunkami koniecznymi zwalczania przemocy;

46. wzywa Komisję i państwa członkowskie do uznania aspektu płci w ramach opieki zdrowotnej jako podstawowego elementu polityki zdrowotnej UE oraz do zintensyfikowania swoich wysiłków zmierzających do przyjęcia podwójnej strategii uwzględnienia płci i wieku oraz uwzględnienia konkretnych działań związanych z płcią w polityce zdrowotnej UE i w krajowych politykach zdrowotnych;

47. potwierdza swoje stanowisko dotyczące praw w zakresie zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego, ujęte w rezolucjach z dnia 10 lutego 2010 r. i 8 marca 2011 r. w sprawie równouprawnienia kobiet i mężczyzn w Unii Europejskiej – 2009 i 2010; w tym kontekście wyraża zaniepokojenie niedawnymi cięciami kosztów związanymi z planowaniem rodziny i edukacją seksualną, a także ograniczeniami dostępu do usług w zakresie zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego w niektórych państwach członkowskich, zwłaszcza dotyczących ochrony ciąży i macierzyństwa oraz bezpiecznej i legalnej aborcji; podkreśla, że wszystkie kobiety muszą mieć kontrolę nad swoimi prawami seksualnymi i reprodukcyjnymi, w tym poprzez dostęp do przystępnej cenowo i wysokiej jakości antykoncepcji;

48. wyraża zaniepokojenie wzrostem liczby przypadków HIV/AIDS i innych chorób przenoszonych drogą płciową, zwłaszcza wśród kobiet; wyraźnie ujęła w swoich strategiach prewencyjnych edukację seksualną i dostęp do prezerwatyw; wskazuje, że 45% przypadków nowych zarażeń HIV przypada na młode kobiety i dziewczęta w wieku 15-24 lat; w tym kontekście nalega, aby Komisja kładła większy nacisk na działania prewencyjne w strategii przeciwko HIV/AIDS, by zwiększyć powszechną wiedzę na temat zagrożeń chorób przenoszonych drogą płciową poprzez włączenie do niej edukacji seksualnej, bezpłatnego dostępu do prezerwatyw oraz testów HIV oraz obniżenia nowych zarażeń wirusem HIV;

49. wzywa do rozpoczęcia na szczeblu europejskim oraz na poziomie państw członkowskich debaty na temat sposobów zwalczania stereotypów związanych z rolami przypisywanymi kobietom i mężczyznom; podkreśla w tym kontekście znaczenie promowania wizerunku kobiety w sposób, który nie będzie naruszał jej godności, oraz przeciwdziałania utrwalonym stereotypom związanym z płcią, a zwłaszcza rozpowszechnionym upokarzającym przekazom wizualnym, przy jednoczesnym pełnym poszanowaniu wolności wypowiedzi i prasy;

50. wzywa UE i państwa członkowskie do szczególnego traktowania we wszystkich swoich strategiach politycznych – jako części swojego zobowiązania do uwzględniania aspektu płci – kobiet mających szczególne potrzeby;

51. wzywa państwa członkowskie i Komisję do zwrócenia szczególnej uwagi na narażone grupy kobiet: kobiety niepełnosprawne, w zaawansowanym wieku, bez kwalifikacji bądź z niewielkimi kwalifikacjami, kobiety mające inne osoby na utrzymaniu, imigrantki oraz kobiety należące do mniejszości etnicznych, które to stanowią konkretne grupy, w imieniu których należy przedsięwziąć działania uwzględniające ich szczególną sytuację;

52. wzywa organy krajowe, regionalne i lokalne odpowiedzialne za równość do wprowadzenia zintegrowanego sposobu podejścia w celu poprawy ich reagowania oraz zarządzania w przypadkach dyskryminacji z wielu przyczyn jednocześnie; zwraca ponadto uwagę, że organy te powinny oferować szkolenia dla sędziów, prawników i ogólnie dla personelu, pozwalające im na wykrycie przypadków dyskryminacji z wielu przyczyn jednocześnie, zapobiegania im i zarządzania nimi;

Równość płci poza Unią

53. apeluje o priorytetowe potraktowanie praw człowieka w odniesieniu do kobiet oraz umiejętności ich efektywnego stosowania w zewnętrznej polityce UE; apeluje również o wdrożenie dyrektywy 2011/36/UE w sprawie zapobiegania handlowi ludźmi i zwalczania tego procederu oraz ochrony ofiar;

54. wyraża obawy – mimo tego, że z zadowoleniem przyjmuje postępy w zakresie zapewniania demokracji i wolności w krajach południowego rejonu Morza Śródziemnego – że w rzeczywistości prawa kobiet zostaną osłabione w wyniku Arabskiej Wiosny; apeluje do Komisji o wypracowanie specjalnych środków wsparcia na rzecz równości płci w tych krajach;

55. potępia fakt, że w określonych regionach świata gwałt jest wciąż stosowany jako rodzaj broni; wzywa Unię Europejską poprzez jej Europejską Służbę Działań Zewnętrznych do nadania temu problemowi priorytetowego znaczenia w jej agendzie politycznej;

56. zwraca uwagę, że w tym roku ludność świata osiągnęła 7 miliardów; wyraża przekonanie, że planowanie rodziny powinno znaleźć się na pierwszym miejscu w programie politycznym;

Wtorek, 13 marca 2012 r.

57. wyraża zaniepokojenie powolnymi postępami w osiąganiu milenijnych celów rozwoju, zwłaszcza celu piątego dotyczącego poprawy opieki zdrowotnej nad matkami, a także opóźnieniami na drodze do zmniejszenia o trzy czwarte wskaźnika umieralności okołoporodowej matek oraz tym, że cel zapewnienia powszechnego dostępu do zdrowia reprodukcyjnego do 2015 r. jest jeszcze wciąż daleki od realizacji; odnotowuje, że około 1 000 kobiet wciąż umiera każdego dnia z powodu komplikacji związanych z ciążą lub porodem, których można było w całości uniknąć;

58. apeluje do liderów politycznych i religijnych, aby siłą swojego urzędu publicznie wspierali realizację MCR5 i popierali nowoczesne usługi z zakresu zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego;

59. wzywa państwa członkowskie do utrzymania politycznego i finansowego wsparcia dla milenijnych celów rozwoju, a nawet nasilenia starań na rzecz realizacji MCR5, pomimo recesji gospodarczej;

60. z zadowoleniem przyjmuje ostatnią decyzję Organizacji Narodów Zjednoczonych dotyczącą ogłoszenia 11 października Międzynarodowym Dniem Dziewcząt, co jest skutecznym sposobem na podkreślenie szczególnych potrzeb i praw dziewcząt, oraz poparcia zintensyfikowania działań i inwestycji mających na celu umożliwienie dziewczynom osiągnięcie ich pełnego potencjału zgodnie z międzynarodowymi normami i zobowiązaniami w zakresie praw człowieka, w tym z milenijnymi celami rozwoju;

61. przypomina Komisji i państwom członkowskim o ich zobowiązaniu do wdrożenia rezolucji nr 1325 Rady Bezpieczeństwa ONZ na temat kobiet, pokoju i bezpieczeństwa oraz apeluje o skuteczne uniezależnienie udzielania unijnej pomocy humanitarnej od ograniczeń pomocy humanitarnej nałożonych przez USA, w szczególności poprzez zapewnienie dostępu do aborcji kobietom i dziewczętom będącym ofiarami gwałtu w konfliktach zbrojnych;

Zarządzanie

62. apeluje o to, by na nadchodzącym posiedzeniu Rady odblokowano dyrektywę Rady w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania osób bez względu na religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną, tak aby można było ją przyjąć podczas duńskiego przewodnictwa w Radzie;

63. zwraca się do Komisji o wykonanie rezolucji Parlamentu Europejskiego dotyczącej sztokholmskiego planu działania;

64. wzywa Komisję do uwzględnienia konsekwencji sprawy Test-Achats w przyszłym prawodawstwie w celu zwiększenia pewności prawa, w szczególności w odniesieniu do dyrektywy Rady nr 2004/113/WE z dnia 13 grudnia 2004 r. wprowadzającej w życie zasadę równego traktowania mężczyzn i kobiet w zakresie dostępu do towarów i usług oraz dostarczania towarów i usług;

65. w ramach trwających negocjacji w sprawie unijnych wieloletnich ram finansowych 2014–2020 wzywa Radę do uwzględnienia w procesie opracowywania budżetu UE problematyki płci oraz do zapewnienia przewidywalności i utrzymania poziomu finansowania przez UE działań związanych z prawami kobiet i równością płci, w tym zwalczania przemocy wobec kobiet, zarówno w odniesieniu do polityki wewnętrznej, jak i zewnętrznej;

66. ubolewa nad brakiem postępów państw członkowskich dotyczących planów modernizacji prawodawstwa w zakresie urlopu macierzyńskiego i ojcowskiego oraz apeluje o zrównoważony kompromis z przyszłą duńską prezydentką UE z myślą o przyjęciu nowych postanowień w pierwszej połowie 2012 r., tak aby zaspokoić potrzeby europejskich rodzin i europejskiej gospodarki; wzywa Komisję do przedłożenia wniosków w sprawie uregulowań dotyczących urlopów na opiekę nad starszymi bądź chorymi bliskimi;

67. zwraca się do Komisji o przedstawienie kompleksowego komunikatu dotyczącego sytuacji jednoosobowych gospodarstw domowych w UE, wraz politycznymi propozycjami na rzecz zapewnienia równego traktowania w obszarach takich, jak opodatkowanie, ubezpieczenie społeczne, kwestie mieszkalne, opieka zdrowotna, ubezpieczenia i emerytury, w oparciu o zasadę neutralności politycznej względem struktury gospodarstwa domowego;

68. wzywa Komisję i państwa członkowskie do gromadzenia, analizowania i publikowania wiarygodnych danych statystycznych w podziale na płeć w celu umożliwienia właściwej oceny i aktualizacji strategii Komisji na rzecz równości kobiet i mężczyzn (2010–2015) oraz do monitorowania przekrojowego charakteru równości płci we wszystkich politykach;

Wtorek, 13 marca 2012 r.

69. ponownie wzywa Komisję do opracowania planu działania dotyczącego równości osób LGBTI, analogicznego do planu działania na rzecz równości kobiet i mężczyzn;
70. wyraża głębokie zaniepokojenie doniesieniami mediów o ofiarach handlu ludźmi traktowanych jak przestępcy zamiast jak osoby potrzebujące wsparcia i wzywa Komisję do zbadania sposobu traktowania ofiar handlu ludźmi, niewolnictwa seksualnego i przymusowej prostytucji w państwach członkowskich;
71. nawołuje do zwrócenia uwagi na sytuację mechanizmów instytucjonalnych dotyczących równości płci w państwach członkowskich, aby pogorszenie koniunktury gospodarczej, prowadzone reformy i inne działania restrukturyzacyjne nie odbiły się szczególnie negatywnie na tych mechanizmach, ponieważ bez nich mało prawdopodobna jest efektywna realizacja przekrojowego priorytetu równości kobiet i mężczyzn i specyfiki jego zarządzania;
72. podkreśla, że należy poprawić uzgodnienia dotyczące współpracy i zaangażowania organizacji kobiecych oraz ogólnie społeczeństwa obywatelskiego w procesy uwzględniania aspektu płci;

*

* *

73. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.

Kobiety w podejmowaniu decyzji politycznych

P7_TA(2012)0070

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 marca 2012 r. w sprawie udziału kobiet w podejmowaniu decyzji politycznych – jakość i równość (2011/2295(INI))

(2013/C 251 E/02)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 2 i art. 3 ust. 3,
- uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności jej art. 21 i 23,
- uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z 1948 r.,
- uwzględniając Konwencję ONZ w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet (konwencja CEDAW) przyjętą w 1979 r.,
- uwzględniając deklarację pekińską i pekińską platformę działania, przyjęte podczas czwartej Światowej Konferencji w sprawie Kobiet w dniu 15 września 1995 r., oraz późniejsze dokumenty końcowe przyjęte na posiedzeniach specjalnych Organizacji Narodów Zjednoczonych Pekin +5 (2000 r.), Pekin +10 (2005 r.) i Pekin +15 (2010 r.),
- uwzględniając uzgodnione wnioski Komisji Statusu Kobiet z roku 2006 dotyczące „równego udziału kobiet i mężczyzn w procesie podejmowania decyzji politycznych na wszystkich szczeblach”,
- uwzględniając uzgodnione wnioski 1997/2 Komisji ds. Statusu Kobiet w sprawie najważniejszych obszarów zainteresowania przedstawionych w pekińskiej platformie działania 1996–1999,